

ge, der ved uddannelsens afslutning udsteder eksamensbevis som dokumentation for uddannelsen til brug ved ansættelse. Endelig er social- og sundhedsassistenter i deres virksomhedsudøvelse underlagt Sundhedsstyrelsens tilsyn og omfattet af Patientklagenævnets kompetence på helt samme måde som autoriserede sundhedspersoner.

Det er på den baggrund fortsat min opfattelse, at der ikke er noget behov for at overveje indførelse af en autorisationsordning for social- og sundhedsassistenter.

Særligt bemærkes, at det i forhold hertil ikke ses at gøre nogen forskel, at mange social- og

sundhedsassistenter angiveligt arbejder i sygeplejevagtbureauer, hvorfra de sendes ud til mange forskellige arbejdspladser.

Der er efter min opfattelse ikke noget grundlag for at antage, at der skulle være nogen sammenhæng mellem en eventuel autorisationsordning og kompetenceudøvelse og -udvikling af social- og sundhedsassistenteres sundhedsfaglige virksomhed, ligesom jeg heller ikke ser noget grundlag for at antage, at indførelse af en autorisationsordning ville have nogen betydning for rekruttering til uddannelsen eller i forhold til at fastholde social- og sundhedsassistenter på arbejdsmarkedet.